

[Ivar Nørgaard.]

gøre godt også på disse andre områder og behandle dem i lighed med den behandling, folkeskolelærerne vil få.

Under udvalgsbehandlingen blev det klart, at Børne- og Ungdomsforsorgens Personaleforbund har den opfattelse, at et protokollat skulle stille forbundets medlemmer anderledes ved overgangen til nyordningen end de øvrige grupper. Jeg går ud fra, at disse fortolkningsproblemer vil blive klaret snarest muligt. Det har jo ikke været muligt for udvalget at tage stilling til en endelig vurdering af de nuværende overgangsordningers forhold til det protokollat, som dette personaleforbund henviste til.

Under første behandling understregede jeg meget kraftigt, at det var en afgørende forudsætning for socialdemokratiets medvirken ved disse lovforslag, at vi nåede frem til sikkerhed for, at de såkaldte ben også faktisk blev afskaffet. Det, jeg frygtede, var, at man kunne komme i den situation, at de nye lønninger trådte i kraft, uden at man havde tilendebragt det såkaldte bensaneringsarbejde. Ganske vist fremhævede ministeren og også flere ordførere for regeringspartierne, at det dog måtte være tilfredsstillende, at man lovede en gennemgang af alle disse problemer og lovede at få denne gennemgang tilendebragt, inden konsekvenserne af lønforhøjelserne slog igennem, nemlig inden 1. april 1970; indtil den dato gælder jo 3 pct.s reglen.

Fra socialdemokratisk side var vi imidlertid ikke tilfreds med kun at have en sådan erklæring fra regeringen, og vi forsøgte forskellige metoder og forslag og er nu endt i noget, vi opfatter som en sikkerhed for, at man ikke får både i pose og i sæk. På vor foranledning har ministeren fremsat et ændringsforslag, som, så vidt vi kan bedømme det, fuldt ud sikrer, at der ikke på én gang vil blive udbetalt nye højere lønninger i kraft af særlige tillæg, i kraft af generelle tillæg eller i kraft af egentlig lønforhøjelse, før vedkommende, der skal oppebære disse indtægter, har fået sine honorarer og sportler gennemgået og har fået afgjort, hvilke af disse der hører til hans virksomhed. Der indsættes en paragraf, der sikrer, at skulle man ikke have fået gennemført denne spørtel- og honorarsanering, vil man ikke få udbetalt det særlige tillæg eller

det generelle tillæg eller lønforhøjelsen; der vil finde modregning sted, og man vil blive ved med at tilbageholde pengene, indtil man har fået en ordning for sportlerne og honorarerne. Det forekommer os tilfredsstillende, at man nu får denne sikring. Det skulle betyde, at vi ikke både vil komme til at give tjenestemænd lønforhøjelser eller særlige tillæg og herudover fastholde honorarer og sportler for arbejde, der kan henføres til tjenestemandens opgaver.

Det tredje spørgsmål, vi fra socialdemokratisk side har været stærkt interesseret i at få en ordning på, er stedtillægsordningen. Som jeg sagde under første behandling, erkender vi, at det er nødvendigt med en lønmæssig differentiering, fordi der på det private arbejdsmarked er en meget vidtgående geografisk lønmæssig differentiering; hovedstadsområdet har langt højere lønninger end det øvrige land, og der er andre grupperinger, geografiske grupperinger, der også har højere lønninger end gennemsnitligt.

Men den løsning, man har fundet frem til, og som er foreslået, er ikke tilfredsstillende. Den er ikke tilfredsstillende af flere grunde. Først og fremmest er den ikke tilfredsstillende, fordi den ikke på overbevisende måde afspejler faktiske geografiske forskelle. Man kan ikke acceptere, at den opdeling, der har fundet sted, svarer til virkelige forhold på arbejdsmarkedet, hverken hvad lønningerne, de nominelle lønninger, angår, eller hvad reallønnen angår, altså heller ikke vedrørende priserne, leveomkostningerne. Det er derfor bydende nødvendigt, at man får fremskaffet noget mere sikkert materiale. Det var vi jo alle enige om ved første behandling og har også været det under udvalgsbehandlingen. Men fra vor side har vi følt, at når der er en sådan enighed, vil det være åbenbart urimeligt at lade den ordning, der skal træde i kraft 1. juli i år, vare helt til 1. april 1971, som man havde påtænkt. Derfor stillede vi fra socialdemokratisk side forslag om, at denne ordning kun burde virke indtil 1. juli 1970, og at man inden den tid måtte have tilvejebragt et prisgeografisk materiale og nyt statistisk materiale vedrørende lønninger. Den sidste dag, inden vi skrev betænkning, nåede vi i udvalget til enighed om dette ændringsforslag, og vi hilser med tilfredshed, at man kunne nå